

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 6015201054
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015201054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mestské lesy Banská Štiavnica, spol. s r. o., Šobov 1, 969 01 Banská Štiavnica, IČO: 31 638 775, právne zastúpený: JUDr. Peter Dlhopolček, advokát, Horná 51, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcyni: obec Vyhne, Vyhne č. 100, 966 02 Vyhne, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 388/2015 zo dňa 03.06.2015, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/171/2015-23 zo dňa 18.01.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/171/2015-23 zo dňa 18.01.2017 potvrdzuje.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) vo veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 388/2015 zo dňa 03.06.2015 zastavil konanie z dôvodu, že navrhovateľ nebol účastníkom administratívneho konania a tento podal odvolanie na základe nesprávneho poučenia. Konanie vo veci bolo zastavené s poukazom na ust. § 250d zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“).

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalovaná v napadnutom rozhodnutí nesprávne uviedla poučenie o opravnom prostriedku. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia proti takému opatreniu, akým je určenie dopravného značenia, ktoré vydá príslušný orgán štátnej správy nie je prípustný opravný prostriedok. Platí to pre všetky v cestnom zákone uvedené orgány štátnej správy. Nie je tak možné urobiť ani vtedy, ak je týmto správnym orgánom obec v rámci výkonu prenesenej štátnej správy.

Na určenie dopravného značenia cestný zákon vylúčil použitie Správneho poriadku (a teda vylúčil opravné prostriedky proti určaniu) a na určenie dopravného značenia obcou nie je možné použiť Správny poriadok ani na základe § 27 ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení platnom do 30.06.2015, podľa ktorého sa na konanie obce vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní pri rozhodovaní obce pri prenesenom výkone štátnej správy o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb, pretože určenie dopravného značenia nie je rozhodnutím o právach a povinnostiach konkrétnych fyzických či právnických osôb.

Keďže sa na administratívne konanie Správny poriadok nevzťahuje a cestný zákon neupravuje možnosti opravného prostriedku, nie je opravný prostriedok prípustný. To znamená, že nebol naplnený dôvod, kedy súd odstúpi vec na rozhodnutie príslušnému správnomu orgánu o podanom opravnom prostriedku. Určenie dopravného značenia je opatrením príslušného orgánu a v prípade, že je ním obec, tak táto koná v rámci výkonu prenesenej štátnej správy a nie ako samosprávny orgán. Preto proti takémuto opatreniu nie je možné odvolanie ani podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení.

Pre úplnosť krajský súd uviedol, že predmetné rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu zákonnosti práve z dôvodov, že nie je rozhodnutím o individuálnych právach fyzických alebo právnických osôb. Súdny poskytuje v zmysle článku 46 Ústavy Slovenskej republiky ochranu právam, právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb. V súlade s tým potom Občiansky súdny poriadok a v súčasnosti Správny súdny poriadok vymedzil, ktoré rozhodnutia súdy preskúmajú z hľadiska ich zákonnosti. Podľa § 244 ods. 3 OSP sú nimi rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb alebo rozhodnutia, ktorými môžu byť práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Určenie dopravného značenia nie je rozhodnutím o individuálnom práve alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby a ani sa takýchto individuálnych práv priamo netýka. Dopravné značenie určujú pravidlá všeobecne pre každého účastníka cestnej premávky.

Otázku, či rozhodnutie obce o určení dopravného značenia môže byť predmetom súdneho prieskumu riešil už vo svojich rozhodnutiach Najvyšší súd SR napríklad v rozhodnutí 2Sžo/206/2009. Túto vyriešil tak, že takéto opatrenie o určení dopravného značenia nepodlieha súdnemu prieskumu zákonnosti.

Na základe dôvodov uvedených vyššie správny súd vzhľadom na to, že odvolateľ, ktorý ani nebol účastníkom administratívneho konania podal odvolanie na základe nesprávneho poučenia odporcu vo veci, kde právne predpisy odvolanie nepripúšťajú a vzhľadom na to, že rozhodnutie odporcu nepodlieha súdnemu prieskumu zákonnosti, pretože nejde o rozhodnutie o individuálnych právach navrhovateľa, konanie podľa § 250d OSP zastavil.

O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 250k OSP, podľa ktorého má právo na náhradu trov konania len ten navrhovateľ, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný. Navrhovateľ úspešný nebol, preto správny súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude rozhodnuté o vrátení zaplateného súdneho poplatku.

II.

Odvolanie navrhovateľa, vyjadrenie odporcu

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní namietal, že v súdnej veci ide o prípad iný, špecifický, kedy sú takýmto postupom správneho orgánu bez akýchkoľvek pochybností ohrozené jeho práva ako podnikateľského subjektu. Obchodná spoločnosť navrhovateľa má v správe všetky lesy, ktoré sú vo vlastníctve mesta Banská Štiavnica. Z tohto potom vyplývajú pre navrhovateľa určité práva a povinnosti, kedy ako hospodár s lesným pozemkovým fondom musí realizovať v zmysle schváleného lesného plánu všetky činnosti, ktoré z toho vyplývajú. Okrem činností, ktoré súvisia s vysádzaním lesa, jeho čistenia a prebierky

pochopiteľne nasleduje aj činnosť súvisiaca s ťažbou drevnej hmoty. Tieto činnosti priamo vyplývajú z lesného zákona a nemožno tieto činnosti obmedziť alebo vylúčiť. Za stavu, ktorý navodila obec Vyhne, by ale v podstate k takémuto stavu došlo, kedy by navrhovateľ nemohol realizovať odvoz vyťaženého dreva.

Podľa názoru navrhovateľa ide teda v tomto prípade o konanie účelové, ktoré má postihovať len jeho a nie iné subjekty, lebo túto lesnú cestu okrem neho za účelom odvozu dreva nákladnými autami iné podnikateľské subjekty ani nevyužívajú. Navrhovateľ nesúhlasil s názorom, že takéto dopravné značenie plní všeobecné pravidlo pre každého účastníka cestnej premávky, lebo takéhoto účastníka niet.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že ide o lesnú cestu, ktorá je len spevnená. Ide teda o účelovú komunikáciu, ktorá bola vybudovaná pred viac ako 50 rokmi za účelom odvozu drevnej hmoty. Túto cestu teda nevybudovala obec Vyhne, ale ju vybudoval vlastník, resp. správca týchto lesov. Za toto obdobie nikdy nebol problém ohľadne jej technického stavu a ani v súčasnosti neobstojí dôvod, ktorý uvádza obec Vyhne, že táto lesná cesta je takouto činnosťou navrhovateľa poškodzovaná a preťažovaná. Ako navrhovateľ uviedol, na tejto ceste nie sú ani koľaje, tak nevie, v čom je problém. V tom, že obec Vyhne nielenže sa nestará a neudržiava túto lesnú cestu, ktorú udržiava a opravuje navrhovateľ a pokiaľ táto lesná cesta je poškodzovaná, tak je poškodzovaná tečúcou vodou. Spoločnosť navrhovateľa odvádza obci Vyhne daň z nehnuteľnosti vo výške 101.512,97 eura, pričom z tejto sumy v žiadnom roku nebolo nič vynaložené na jej údržbu.

Ak ide teda o účelovú komunikáciu, o lesnú cestu vybudovanú v minulosti za účelom sprístupnenia odvozu drevnej hmoty z lesa, a to aj autami s hmotnosťou nad 12 ton, tak potom je podľa názoru navrhovateľa potrebné zaoberať sa posúdením, či na takúto účelovú komunikáciu sa nevzťahuje cestný zákon. Navrhovateľ tvrdil, že zákonodarcu určite nemal záujem riešiť aj takéto prípady a v podstate nechať na svojvoľi správneho orgánu, aby vydával takéto obmedzenia na takejto účelovej komunikácii. Podľa navrhovateľa ide o obdobný prípad ako keby poľnohospodárskej organizácii správny orgán bránil v prístupe kombajnom na pole v období žatvy. I z tohto možno podľa navrhovateľa logicky usúdiť, že ide o nezmyselné konanie a postup správneho orgánu, že možno v ňom vidieť jeho šikanózneho postup a vedomé poškodenie obchodnej spoločnosti navrhovateľa pri jej podnikateľskej činnosti.

Navrhovateľ uviedol, že správny orgán nerealizoval dopravné značenie za účelom jeho všeobecnej záväznosti pre každého, ale účelovo len voči nemu, ako jedinému podnikateľskému subjektu v tejto lokalite. Navyše má navrhovateľ pochybnosti o správnosti v postupe a právomoci tohto správneho orgánu ohľadne riešenia tohto obmedzenia. Teda nejde tu o to, aby správny orgán stanovil pravidlá, ktorými zabezpečuje všeobecný verejný záujem, ale ide tu o taký nezákonný jeho postup, ktorým navrhovateľovi jednoznačne chce zabrániť v jeho činnosti pri hospodárení v lesoch a takýmto spôsobom mu spôsobiť škodu. A toto je podľa názoru navrhovateľa neprípustné. Takéto zneužitie práva nemôže byť garantované žiadnym zákonom a ani Ústavou SR, ale naopak takýto správny orgán musí byť usmernený aspoň súdom, že jeho postup je nezákonný a že pri riešení takejto problematiky nemôže byť uplatňovaná jeho svojvoľia a snaha o poškodenie iného subjektu, ale že vždy pri výkone takejto právomoci musí mať na zreteli nielen svoje záujmy, ale predovšetkým všeobecný verejný záujem, teda, že musí to byť na prospech nielen správneho orgánu, ale aj iných subjektov.

Navrhovateľ uviedol, že za súčasného stavu vlastne zistil, že nemá žiadne práva, že má len povinnosti, navyše s takými obmedzeniami, že nakoniec nemôže ani tieto svoje povinnosti reálne naplniť. S akceptovaním stanoviska súdu by sa vlastne nemohol domôcť nápravy v tejto veci a takýmto spôsobom by mu bolo odňaté právo na súdnu ochranu a dovolania sa prirodzenej spravodlivosti. Z týchto dôvodov sa navrhovateľ domnieval, že ide o záležitosť v jeho veci špecifickú, ktorá je iná ako citované rozhodnutie NS SR, a preto si aj vyžaduje iný prístup a aj iné riešenie. Obec ako správny orgán by pri nerešpektovaní takéhoto názoru si mohla robiť čo chce a voči komu chce. Navrhovateľ narážal na problematiku právneho štátu, kedy by štát za takejto situácie charakter právneho štátu stratil a právo by bolo nahradené svojvoľou, čo je neprípustné.

Na záver navrhovateľ uviedol, že postupom správneho orgánu jednoznačne a bez pochybností boli postihnuté jeho individuálne práva a za tým účelom aj správny orgán právo ako také zneužil. Zo strany súdu takto vec nebola posúdená. Mal za to, že súd vec nesprávne právne posúdil a jeho postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, ktoré krajskému súdu odporca doručil dňa 31.03.2017, odporca uviedol, že dáva za pravdu krajskému súdu, ktorý správne rozhodol o tom, že obec Výhne má postavenie správcu miestnych komunikácií, a teda všetka rozhodovacia právomoc je na jej ramenách. V tomto prípade aj vec rozhodnutia obce o umiestnení zvislého dopravného značenia na jednotlivých úsekoch miestnych komunikácií je jednou z kompetencií obce v prenesenom výkone štátnej správy, ktorou obec definuje bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky po odporúčanom stanovisku príslušného dopravného inšpektorátu PZ, teda tak, ako to obci ukladá zákon o pozemných komunikáciách a o cestnej premávke v platnom znení. Obec nerozhoduje o individuálnych právach, ale vo všeobecnosti a jej rozhodnutia sú preto všeobecne záväzné pre všetkých účastníkov cestnej premávky. Je to nástroj, ktorým obec ako správca cestnej komunikácie spravuje svoj majetok a zároveň určuje aj pravidlá na týchto komunikáciách s prihliadnutím na plnenie povinností užívateľov týchto komunikácií, medzi ktorých patrí aj spoločnosť Mestské lesy Banská Štiavnica, spol. s r. o.

Neobstojí preto u odporcu názor navrhovateľa o tom, ako mu týmto rozhodnutím obec znemožnila vykonávať podnikateľskú činnosť pri správe svojho majetku. Obec vždy tvrdila a tvrdí aj naďalej, že ide o „obmedzujúce opatrenie“ a nie „generálny zákaz vjazdu“.

Odporca uviedol, že celé odvolanie navrhovateľa je naopak „účelové“ a nejde mu len o dosiahnutie svojho cieľa, ale jeho vyjadrenia majú za cieľ vyvolať v súde pochybnosť o správnosti rozhodnutia, ktoré naopak obec Výhne považuje za správne a posilňujúce pre činnosť obce v prenesených výkonoch a kompetenciách obce zo štátu.

III.

Konanie na Najvyššom súde SR

Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd SR zistil, že rozhodnutím obce Výhne č. 388/2015 zo dňa 03.06.2015 obec Výhne rozhodla tak, že určila osadenie 4 ks zvislých dopravných značiek č. B 25 (zákaz vjazdu vozidiel, ktorých okamžitá hmotnosť presahuje vyznačenú hranicu 12 ton najmä na mostné objekty, ktorých dovolená zaťažiteľnosť neumožňuje vjazd vozidlám s okamžitou hmotnosťou presahujúcou hranicu povolenú pre bežnú cestnú premávku). Pri jazdnej súprave sa obmedzenie okamžitej hmotnosti vzťahuje na jednotlivé vozidlá súpravy. Ak je značka doplnená dodatkovou tabuľkou z nápisom „Jediné vozidlo 12 t“, smie do takto označeného úseku vojsť jediné vozidlo, s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou vyznačenou na dodatkovej tabuľke, ak ide o súpravu, ktorej najväčšiu prípustnú celkovú hmotnosť všetkých vozidiel súpravy, síce presahuje údaj na značke, nie však údaj na dodatkovej tabuľke, je vodič povinný zabezpečiť, aby na taký úsek nevychádzali súčasne z nijakého smeru iné vozidlá; na tento účel možno zastavovať iné vozidlá na miestnych komunikáciách v obci Výhne (miestna časť Rudno, Hodruška, Kamenná a Korlovo).

V rozhodnutí ďalej uviedol, že Obecný úrad Výhne zabezpečí osadenie a rozmiestnenie stáleho dopravného značenia v súlade so schváleným projektom. Za farebné vyhotovenie dopravného značenia, jeho stále umiestnenie, ako aj nezávadnosť zodpovedá Obecný úrad Výhne.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že obec Výhne konštatovala, že na týchto miestnych komunikáciách dochádzalo ku kolíznym situáciám vozidiel, ako aj k nadmernému zaťažovaniu ťažkou technikou a taktiež, že miestne komunikácie nespĺňajú šírkové parametre a uhly zaoblenia v zákrutách pre nákladné vozidlá a súpravy vozidiel dlhších ako 10 m. Preto obec Výhne ako cestný správny orgán na úseku miestnych komunikácií v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov rozhodla tak, ako bolo uvedené vyššie.

V poučení predmetného rozhodnutia je uvedené, že: „Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia Obci Vyhne č. 100, PSČ 966 02. Po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov je možné rozhodnutie preskúmať súdom podľa § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku“.

Z rozhodnutia obce Vyhne je ďalej zrejmé, že toto bolo doručované 1. Okresnému riaditeľstvu PZ Žiar nad Hronom, 2. Mestským lesom Banská Štiavnica, 3. obci Vyhne, 4. Lesom SR, š. p., Žarnovica.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ - Mestské lesy Banská Štiavnica, spol. s r. o. dňa 24.06.2015 odvolanie. V odvolaní navrhovateľ uviedol, že s predmetným rozhodnutím nesúhlasí, nakoľko zákazom vjazdu vozidiel, ktorých okamžitá hmotnosť presahuje hranicu 12 ton, spoločnosť navrhovateľa príde o možnosť odvozu dreva, ktoré vznikne z ťažby v lesných porastoch v predmetných lokalitách, ktoré sprístupňujú cesty, ktoré mieni obec uzavrieť pre dopravu nad 12 ton.

Následne obec Vyhne poslala odvolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu o určení zvislého dopravného značenia na Okresný súd v Žiari nad Hronom, ktorý uznesením č. k. 19S 2/2015-10 zo dňa 17.07.2015 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a po právoplatnosti vec postúpil Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmaným uznesením č. k. 24S/171/2015-23 zo dňa 18.01.2017 vo veci konanie zastavil s poukazom na ust. § 250d ods. 3 OSP z dôvodu, že spoločnosť navrhovateľa nebola účastníkom administratívneho konania.

IV.

Právne predpisy, právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

Podľa § 3 ods. 5 písm. d) zákona č. 135/1961 Zb. okresné úrady riadia a kontrolujú výkon štátnej správy uskutočňovanej obcami ako prenesený výkon štátnej správy a výkon štátneho odborného dozoru vykonávaného obcami.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 135/1961 Zb. na činnosti podľa odseku 2 druhej vety, odseku 3 písm. a), b), c), e), f), h), i), j), k), l), m), n), p), q), r) a s), odseku 4 písm. d) a e) a odseku 5 písm. d), f) a g) sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 27 ods. 1, 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení do 30.06.2015, na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri prenesenom výkone štátnej správy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní; o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obce rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinného od 01.07.2016, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa ust. § 244 ods. 1, ods. 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) vyplýva, že na postup správneho orgánu v prejednávanej veci, teda na určenie použitia dopravného značenia, sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, teda zákon č. 71/1967 Zb.

Ako však vyplýva z vyššie citovaného znenia ust. § 244 OSP, pre posúdenie, či napadnuté rozhodnutie je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu podľa piatej časti OPS, táto skutočnosť nie je rozhodujúca.

Základným kritériom pre vyhodnotenie spôsobilosti predmetu konania byť predmetom preskúvania súdom je skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo či sa týchto práv, právom chránených záujmov alebo povinností priamo dotýka, pričom musí ísť o rozhodnutie, ktoré má individuálny charakter.

Rozhodnutie, ktoré žalobca napadol žalobou na súde, podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené kritériá nespĺňa, nakoľko nejde o rozhodnutie individuálneho charakteru, ktorým by správny orgán rozhodoval o právach a povinnostiach konkrétneho subjektu.

Z charakteru napadnutého rozhodnutia vyplýva, že nejde o individuálny správny akt, ktorým by žalovaný upravoval práva a povinnosti konkrétnych, prípadne bližšie určených či určiteľných subjektov.

Použitie trvalého dopravného značenia na miestnej komunikácii nemá individuálne určeného adresáta. Ide o realizačnú formu činnosti abstraktného charakteru, ktorou obec vykonáva miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií tak, ako ju na to oprávňuje zákon č. 135/1961 Zb. (cestný zákon).

Najvyšší súd SR dospel preto k rovnakému záveru ako Krajský súd v Banskej Bystrici, že predmet konania nemožno vyhodnotiť ako rozhodnutie správneho orgánu v zmysle ust. § 244 ods. 3 OSP, keďže predmet konania nie je spôsobilým predmetom preskúvania v správnom súdnictve.

Podľa názoru odvolacieho súdu zastavením konania podľa § 250d ods. 3 OSP preto nebolo porušené právo navrhovateľa na súdnu ochranu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Ústavy SR.

Zastavením konania v tomto prípade nedošlo k odopretiu spravodlivosti, nakoľko objektívne neexistuje subjektívne právo žalobcu na umiestnenie či neumiestnenie dopravného značenia, ktorého ochrany by sa žalobca mohol domáhať na súde, resp. inom orgáne. Určenie trvalého dopravného značenia patrí do právomoci obce, ktorá týmto upravuje cestnú premávku na miestnej komunikácii. Pritom je možné konštatovať, že ide o stanovenie pravidiel, na ktorých je všeobecný verejný záujem.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že predmetom konania nie je rozhodnutie správneho orgánu, ktoré by mohlo byť predmetom preskúmania súdom, a preto Krajský súd v Banskej Bystrici postupoval správne, keď podľa ust. § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil.

Najvyšší súd SR po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k preskúvanému uzneseniu krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ust. § 219 ods. 1 OSP preskúvané uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správne potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému

navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznal. Odporcovi žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.